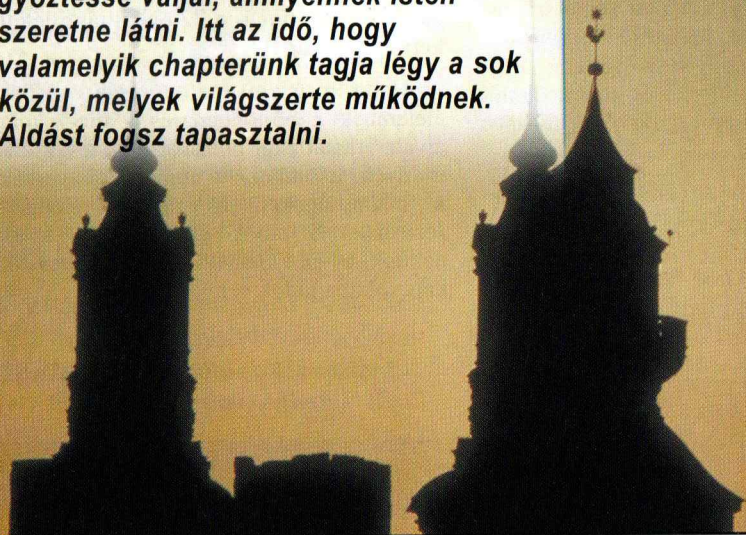

Üdvözlünk chapterünkben!

Hallgasd meg ezeket a csodálatos bizonyosságokat, melyeket átlagos emberek mondanak el, akik egy minden képzeletet felül múló Istenben hisznek. Ez kiváló alkalom, hogy közösségben légy, és kapcsolódj másokkal, egy hely, ahol használhatod és fejlesztheted az ajándékaidat, képességeidet. Az FGBMFI chapterek arra alakultak, hogy segítsenek Neked, hogy életed minden területén sikeres legyél.

Szellemben meggazdagodsz, hogy olyan győztessé váljál, amilyennek Isten szeretne látni. Itt az idő, hogy valamelyik chapterünk tagja légy a sok közül, melyek világszerte működnek. Áldást fogsz tapasztalni.

További információért kérem a fenti címre írjon.
Ne dobja ki ezt a magazint... Adja oda barátjának.

Internet: www.fgbmfiVOICE.com

HUNG. NR.001

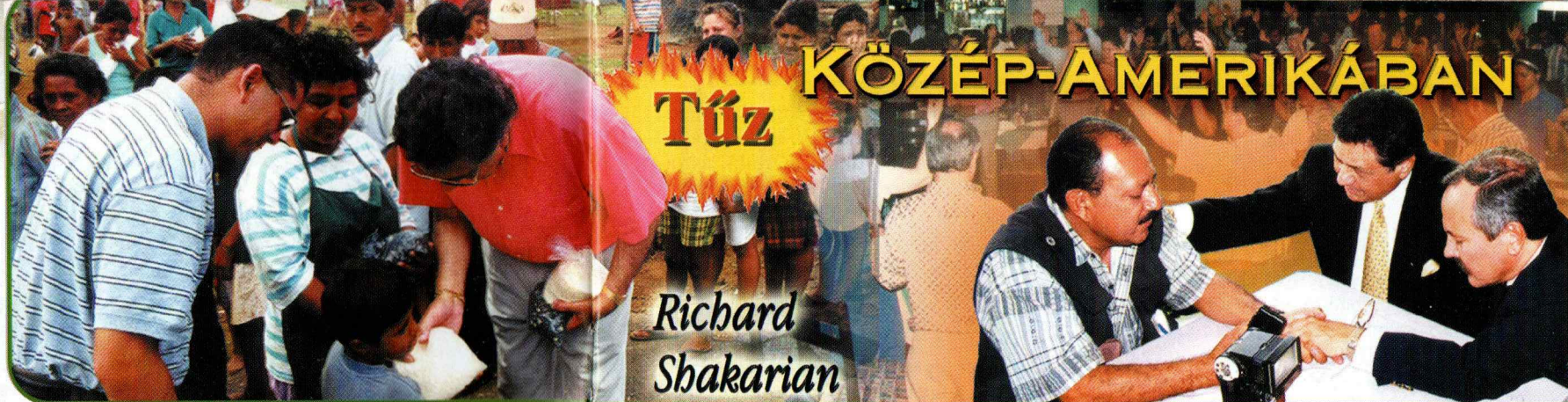
HANG

Közép-Amerikában

Tűz Közép-Amerikában Richard Shakarian	2
Escape from the Gallows John Szilard	7
Magyarországi chaptareink Fontos megjegyzés	12 13
Minden jó, ha vége jó Kevin Coley	14
A Hang megrendelhető	18
Jólétből a börtönbe Andrew Kaminski	19
Jólétből a börtönbe Andrew Kaminski	20
Kik vagyunk mi?	21

KÖZÉP-AMERIKÁBAN

Tűz

Richard
Shakarian

Mikor a hondurasi fiatalok közötti ébredésről mutattunk videofelvételeket a Szövetség 100 vezető tagjának, Istentől jövő tűz gyúlt a szívünkben. Próféciaikat kaptunk, és új tervek születtek. Úgy tűnt, Nicaragua Isten célpontja lett.

Nicaragua Közép-Amerika egyik legszegényebb országa: 60 %-os a munkanélküliség, az emberek éheznek, nincs megfelelő iskolai oktatás és sok megkötözött embernek lenne szüksége szabadulásra. Amint a vezetők és én imádkoztunk, hit támadt a szívünkben arra vonatkozólag, hogy Isten szét tudja szakítani ezeket a kötelékeket, és hatalmas ébredést indít el ebben az országban.

Amikor megérkeztem Nicaraguába, nyomasztó élményben volt részem. A közlekedési sztrájk miatt az egész tömegközlekedés leállt. Managuában súlyos zavargások támadtak, az utcákon géppuskás férfiakat láttam.

Mindezek ellenére az Úrtól kapott tervek alapján folytattuk a dolgokat, és találkoztunk a munkatársainkkal. Legnagyobb meglepetésünkre kiderült, hogy 400 összejevetelt készítették elő.

Amikor véget ért egy ilyen evangélizációs alkalom valamelyik iskolában, vállalatnál vagy kormányhivatalban, valaki mindig odajött hozzánk, és kérte, hogy tartsunk még egy találkozót egy másik helyszínen. Így még a tervezettnél is sokkal több ember hallhatta Isten igéjét.

A hondurasi és nicaraguai ifjúsági csoportok

buzgón járták az iskolákat és egyetemeiket, és még a hét vége előtt kb. 30 000 diáknak tettek bizonyosságot. Közülük 24 353 döntött is Jézus mellett.

Más csoportok börtönöket, kórházakat, gyermekotthonokat, vállalatokat és TV társaságokat kerestek fel, ill. sajtókonferenciákat tartottak. Még az ország elnökével is találkoztak, és alkalmuk nyílt együtt imádkozni vele a nemzetért. Élelmiszert osztottak szét a szegényeknek – főleg a szeméttelpek mellett lakóknak – és játékokat a gyerekeknek.

Lehetőségünk nyílt arra is, hogy az ország előző elnökével, Dániel Ortégával találkozzunk és imádkozzunk. Amit az Úr cselekedett ezen a találkozón, felülmúlta minden várakozásunkat.

Körülbelül 500-600 munkatársunk érkezett más országokból. A hét végéig 925 összejevetelen vettünk részt, amelyeken megközelítőleg 97 000 ember fogadta be az Urat. Ráadásul még a következő hétre is terveztek 200-300 alkalmat.

Valószínűleg ez az esemény volt Isten Szellemének legnagyobb mértékű kiáradása a Szövetség egész eddigi története alatt. Ez megfelel annak a néhány évvel ezelőtt kapott próféciaának, mely szerint Isten hatalmasan használni fogja az Üzletemberek Szövetségét az utolsó idők

nagy aratásakor. Ez az idő elérkezett.

Az eredmények lenyűgözőek. Eljutottunk a társadalom minden rétegéhez, a legmagasabbtól a legalacsonyabbig. Az Úr megnyitotta a nicaraguai emberek szívét az evangélium előtt, amelyet az FGBMFI tagjaitól hallottak. Hisszük, hogy két jelentős dolog történt e különleges hét alatt:

1. Isten Szelleme rendkívüli módon töltetett ki a nicaraguai nemzetet, talán a nagy aratás kezdeteként. Hiszem, hogy mindez valóban a kezdete annak, amit Isten mutatott nekem az Ő eljövendő dicsőségéről.

2. Megtanultuk mozgósítani az FGBMFI tagok hatalmas seregét annak érdekében, hogy egész városokat és nemzeteket érjünk el. Az Úr kiküldött minket „az utakra és az utcákra”, így a Szövetség által szervezett számtalan evangélizáció az Ő megbízásának teljesítése volt.

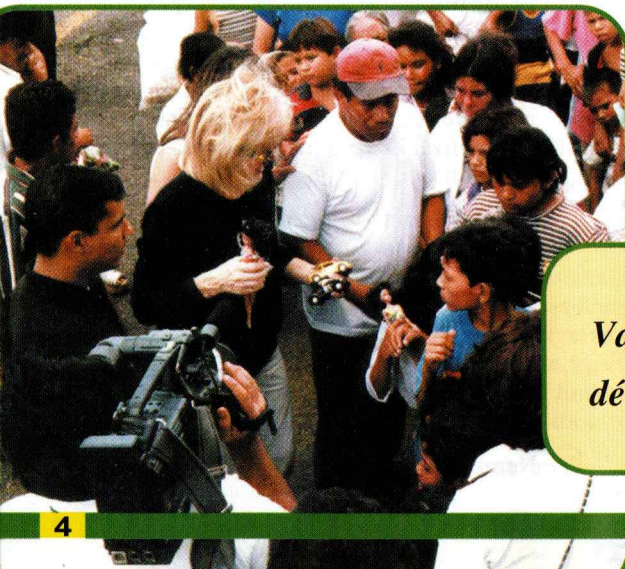
Nemzetközi adminisztrációs
elnökhelyettes, John Carette

Épp visszatértem El Salvadorból, ahol az FGBMFI ottani Nemzeti Elnökével, Dionisio Muchával és a chaptervezetőkkel találkoztam. Ezek az emberek hallottak a nicaraguai ébredésről, és meghívták Humberto Arguellt, az FGBMFI Nemzeti Elnökét, hogy jöjjön és tegyen

bizonyoságot arról, mi történt a Tűzcsoport ottani megmozdulásain.

Beszámolója így hangzik: „Nálunk az FGBMFI ugyanolyan, mint bármely más országban. Amikor Richard Shakarian azt mondta nekem, hogy úgy érzi, Isten egy különleges munkát akar véghezvinni az országunkban, egyszerűen elfogadtam a kihívást, mert bizonyos prófétai látások alátámasztani látszottak Richard megérzését. De miközben folyt a tervezés, emberek kezdtek hangot adni az aggodalmaiknak, tudniillik az országos szintű események megszervezése és költségei elképesztően magasak lesznek.

Végül azt mondtam nekik: „Mindegyikőtök felelős azért, hogy az ébredés hetére megszervezzétek az összejöveleket. Menjete el a gyárakba, iskolákba, vállalatokhoz, kormányzati hivatalokba azokhoz, akiket ismertek, és kérjétek meg őket, hogy visszajöhesseket néhány FGBMFI taggal bizonyoságot tenni. Amikor az a hét eljön, felelősek lesztek azért, hogy a más országokból érkező Tűzcsoporthoz a megszervezett találkozókra elmelessenek, és vihessék a tüzet. A Szent Szellem vezessen benneteket!”

Vangie Shakarian ajándékokat ad gyerekeknek

„Azt sem tudták, hogyan fogadják majd őket, de akárhova mentek is, az ajtók mindenütt nyitva voltak előttük, és a találkozók szerveződtek. Mindenki megdöbbsen azon a nyitottságon, amivel mindenhol, ahova csak mentek, fogadták őket. Egyikük nem csak hogy időpontot kapott az összejövetelre, hanem megkérték, hogy ott a helyszínen is beszéljen. Több mint 250-en nyitották meg a szívüket Jézus Krisztusnak. Amikor visszatért, hogy beszámoljon az eseményről, ez az ember így szólt hozzám: „Egyszerűbb egy egész intézményt Jézushoz vezetni, mint egy ember meghívni az FGBMFI vacsorájára!”

„Az ébredés első napján az utcákon zavargások törtek ki, és úgy tűnt, minden tervünk füstbe megy. Minden ember heteken át imádkozott a családjával együtt, és most az ellenség megpróbálta megakadályozni, hogy csoda történhesen. A közbenjárók felvették fegyvereiket, erre abbamaradtak a megmozdulások. Következő reggel minden a terv szerint haladva kezdődött.”

A különböző országokból érkezett Tűzcsoporthoz szétszéledtek az országban, nicaraguai testvérekkel együtt. Bárhova mentek, mindenhol tárt ajtókkal és nyitott szívvel várták őket. Ahogy elhangzottak a bizonyoságok, az élet minden területéről való férfiak és asszonyok válaszoltak Jézus Krisztus szeretetére.”

Richard Shakarian FGBMFI vezetőkkel egy népszerű TV showban

Sátánt villámként aláhullani az égből, mint vesztést!”

„Ez megváltoztatta az FGBMFI-t Nicaraguában. Folyamatosan jönnek a meghívások, hogy menjünk még több találkozót tartani. A chapterek gondozzák majd az ezernyi embert, aki elfogadta Jézust – így majd azok is emberhalászká lesznek. Mindegyik chapter létrehozott egy új vezetői posztot: „Külső Megmozdulások Koordinátorának hívják”. Jól tudják, hogy Isten dicsősége már nem a négy fal között található! Embereink a továbbiakban is mennek majd a gyárakba és az irodákba, iskolákba, kormányzati helyekre az egész nemzetben. Elviszik Isten szeretetének bizonyosságait az ország minden szegletébe. A más nemzetekből jövő férfiak és nők, akik akarnak, eljöhetnek Nicaraguába, hogy részt vegyenek az ébredésben! Szeretettel várunk mindenkit! Két éven belül minden férfi, nő és gyerek hallhatja majd az Örömhírt, és fogadhatja be Jézus Krisztust az életébe egy másik személy bizonyoságtételén keresztül. Ez az, amit az Úr mutatott Demosnak. Az aranylánc, amelyről beszélt, Nicaraguában kezdődött!”

Terjed az ébredés

Amikor Humberto elmondta bizonyosságát a nemzetéről El Salvador vezetőinek, azok Istenhez kiáltottak, hogy ugyanazt az ő országukban is tegye meg.

„Emberek nagy szeretettel és a Szent Szellem erejével szolgáltak a szükségben levők felé. A csodálatos gyógyulások, szabadulások, és a Szent Szellem keresztsége gyakoriak voltak. Minden elképzelhető helyszínen Isten szeretete ömlött. Az Elnöki Palotától kezdve a Sandinista Ellenzék vezetőjéig folyt az imádkozás az egész országban. A régi barátoknál és a családokban megbocsátást és helyreállást láthattunk. Iskolák, kormányzati hivatalok, gyárak, vállalati központok, rendőrségek és katonai helyőrségek mind mind megtérések, gyógyulások, és szabadulások helyszíneivé váltak. Isten keze Nicaragua legtávolabbi csücskébe is ért!”

A gyenge chapterek új tűzre gyulladtak, és újak is indultak. A Tűzcsoporthoz tagjai az FGBMFI Nemzeti Központjába minden alkalom után így tértek vissza: „Mindannyian átadták a szívüket Jézusnak! És a csodák...! Ez arra emlékeztetett mindenkit, amikor a Lukács 10-ben a 70 tanítvány örömmel tért vissza Jézushoz, ezt mondván: „Még az ördögök is engedtek nekünk a nevedben!” Elképzeltük, amint Jézus örvendezve ezt mondja: „Láttam a

Találkozó a korábbi elnökkel, Daniel Ortegával

A időpontot is meghatározták: 1999. június 18-19. San Miguelben, El Salvadorban.

El is kezdtek a San Miguel környéki kis- és nagyvárosokba menni, és találkozókat szervezni, ahova eljöhetnek az emberek, és akiknek elmondhatják a bizonyosságaikat.

Panama is készülődik, hogy az ébredés bejuthasson hozzájuk is. Közben Nicaraguában folytatódik az

ébredés: nem csupán egy hetes volt. Sőt, sokkal inkább egyfajta változást hozott a szolgálat módjában. Ahelyett, hogy mindennek a központja a chapter lenne, a chapterben levő emberek mintegy kiszabadultak és kiszabadították a szolgálatot a négy fal közül.

Egyszerűen ugyanazokkal a bizonyságokkal, amelyek a chapterekben mondtak el, majdnem 100.000 embert értek el az Evangéliummal egyetlen hét alatt.

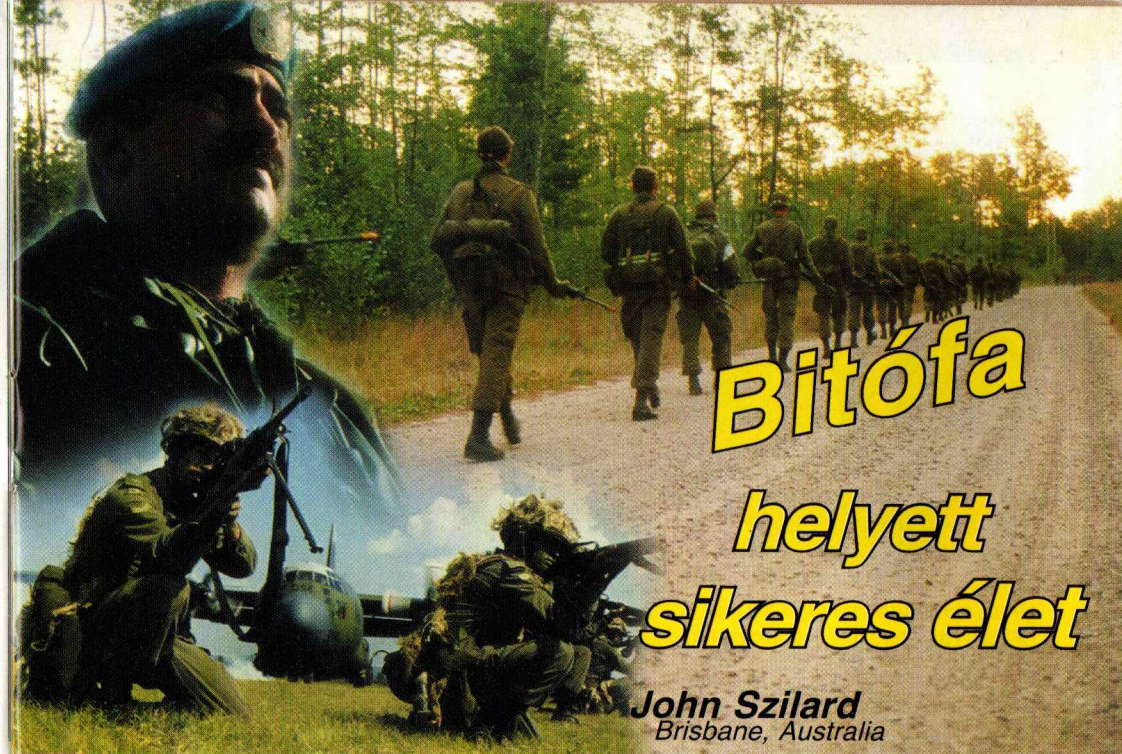
Körbeutazom a Földet, és bátorítom szövetségünk tagjait, hogy higgyenek a látásban, és tudják meg: Isten utolsó időkre szóló tervének részeként laikusokat akar használni a lelkek megmentésére. Ez a szokatlan stratégia bemutatta, hogy Isten fel fogja használni a látást az aratásnál! Amit Isten mondott Demosnak – és amit le is írt a „Megerősített látás” c. könyvében – most itt látható:

„Uram, hol van az az utolsó ébredés, amiről prófétáid szóltak? Mikor indulsz el és teszel már valamit?”

Isten erre így válaszolt: „Demos, rád várok! Neked adtam a fiamat. Neked adtam a nevét. Neked adtam az ő hatalmát. Nem tudok többet adni. Menj el mindezzel, amit már kaptál és az ébredés utat fog törni körülötted, ahogy ELINDULSZ!”

**Sr. Arnaldo Arneman elnök
Richard Shakariannal**

Magyarországon, ahol tanulmányaimat kezdtem, tanítottak a Bibliára és én kétség nélkül el is fogadtam azt, habár elképzelésem se volt arról, hogy mit is jelent valójában az Úr Istennel való szoros kapcsolat és az Ő hatalmában való élet. A hitemet komoly kihívás érte 1944-ben a háború alatt. A szovjet hadsereg üldözte a visszavonuló németeket és a szövetségeseiket Magyarországon. A katonai szolgálatra alkalmas férfiakat behívták a hadseregbe, de akiket politikailag nem kívánatosnak tartottak, azokat e helyett munkatáborokba hurcolták. Ez történt velem és az unokatestvéremmel is.

Először Budapesten és környékén voltunk. Aztán amikor a front közeledett, azt mondták nekünk, hogy az egységünket áthelyezik valahová nyugatra. Megéreztek, hogy zűrös és politikai tömeggyilkosságok lesznek. A szökés akkor nagyon nehéz volt, ezért úgy gondoltuk, hogy jobb itt és most megpróbálni, és elmenekülni addig, amíg a szülőföldünkön vagyunk.

Új személyazonosságot szereztünk, és egy kis pékségben találtunk állást. Egyik rokonunk elküldött bennünket egy külvárosban élő idős özvegyasszonyhoz, aki albérletet tartott fenn, de nem volt szabad szobája. Továbbküldött egy barátjához, aki a mosókonyhájában szállásolt el bennünket.

Az oroszok bekerítették Budapestet és elkezdődött az ostrom. A hatóságok azt akarták, hogy minden járóképes férfi, akinek nem volt nélkülözhetetlen a munkája, beálljon a hadseregbe. Szereztünk hamis iratokat, amelyekben az állt, hogy tűzoltóhelyettesek vagyunk egy másik külső városrészben. A következő nap az utcán találkoztunk egy csapat fegyveres náci aktivistával, akik gyanították, hogy hamisak az irataink. Azonnal elfogtak és bekísértek bennünket az irodájukba, hogy ellenőrizzék azokat. Nagy veszélyben voltunk, mert még nem voltak teljesek ezek a papírok.

Ugyanakkor egy másik fickót is kihallgattak, aki miután megverték, beismerte, hogy egy munkatáborból szökött meg. Azt

mondták neki, hogy felakasztják. Mivel mi is ugyanilyen kilátásokkal néztünk szembe, rettegünk. Azután megmutattunk egy másik eredeti papírt, amit a főbélőnk írt alá és a helyi rendőrség is hitelesített. Abban a pillanatban a vallatónk arcán egy barátságos mosoly jelent meg, „Úgy látom rendben van. Elnézést.” Kiderült, hogy a főbélőnk egy bizalmas barát volt.

Ahogy a szüleinktől az egyik barátunk otthonához tartottunk, egy hídon kellett átmennünk, amit a hídfőnél őrvigyzott. A legutolsó incidensünk után ez baljóslatúnak tűnt. Körülbelül 2 méterre előttünk két katonament és beszélgetett, egymás felé fordulva. Ijedtünkben kővé dermedtünk, mert felismertük őket a munkatáborból. Na és most mi lesz? Ha hirtelen visszafordultunk volna, ezzel az őrvigyzett keltettük volna fel. Felsőhajtottunk segítségért az Úrhoz. A katonák megálltak az őrmél. Eltakarták a kilátását, így észrevétlenül haladhattunk el a hátuk mögött.

Egyszer a háborúnak vége lett, és amikor hazatértem, az fogadott, hogy a szüleimet felfegyverzett emberek elvitték és soha többé nem láthattam őket. A házunkat kifosztották. 19 évesen a megélhetésről, nagymamáról való gondoskodásról kellett gondolkodnom és arról, hogy valahogyan folytassam az egyetemi tanulmányaimat. Ez csak az Isten

folyamatos segítségével által valósulhatott meg.

Mire elvégeztem az egyetemet, addigra a kommunisták kerültek hatalomra és az életet nehezebbé tették. Mégis az Isten gondoskodott egy jó állásról a számomra azon a területen, ami a leginkább érdekelt. Ő hozott össze Klarával, egy kedves keresztény lánnyal is, akivel aztán

összeházasodtunk. A sok átszervezés után kaptam egy másik állást: ultrahangos mérnöként dolgoztam az állami vasútnál.

Vettem egy régi kocsit. Azon a vasárnap délután elmentünk a hegyekre jó messzire Budapesttől. Egy hegy tetején ráléptem a fákra, és a pedál ellenállás nélkül a padlóig ment. Leállítottam a motort és a kocsit megállt. Egy csepp fékfolyadék sem maradt! A család kiszállt a kocsiból, míg én próbáltam kitalálni, mihez kezdjünk itt a semmi közepén, de mindhiába. Azután visszaültem és imádkoztam: „Úr Jézus, segíts nekünk valahogyan!”

Gondolkodás nélkül a fákra léptem, és az olyan kemény volt, mint amilyen szokott lenni, teljesen normális. Újra megpróbáltam, majd az úton is kipróbáltam a fékeket. Tökéletesen működtek! Így, bízva Jézusban, hazavezettem a meredek lejtőn és a forgalmas városokon át olyan fékekkel, amelyek tökéletesen működtek egész idő alatt, fékfolyadék nélkül.

Néhány év múlva jó munkahelyemről – amelyik az Igazgatási Osztály felügyelete alatt állt – áthelyeztek egy másik részlegre. Itt a feltételek sokkal kedvezőlenebbek voltak. Imádkoztam, hogy találjak egy másik munkát, de Isten azt mondta: „Maradj veszteg!” Azután egy lehetőség kínálkozott a

számomra, hogy Belgiumban részt vegyek egy konferencián. az előadásom mondani-valójával kapcsolatosan Isten előkészített számomra egy találkozót a Birmingham-i Egyetem egyik professzorával, aki felkínált nekem egy éves kutatási ösztöndíjat. Csupán

a magyar hatóságoktól való engedélyre volt szükségem. A jelentkezésemet először a közvetlen főnökömmel kellett jóváhagyatnom, azután fokról-fokra fel egészen a Közlekedési Miniszterig. Ez körülbelül 10 hónapig tartott. Egyik alkalommal, amikor a Vasútfőnökségnél voltam, a folyosón sétálva az előző osztályom főnöke mellett mentem el, aki épp egy kollégával vitatkozott. Néhány másodpercig hallótávolságon belül voltam. Egy rövid mondatot mondott, amiből rájöttem, hogy ő soha nem írta volna alá a kérelmemet. Isten világossá tette ezt a számomra, hogy miért helyezett át egy másik osztályra!

A feleségemnek és a fiamnak nem engedték meg, hogy velem jöjjenek, de megígérték, hogy csatlakoznak majd hozzám az utolsó havi angliai tartózkodásom idejére. Miután megérkeztek, Isten segítségével és oly sok bonyodalmon keresztül, amikre itt most nincs idő részletezni, engedélyt kaptunk, hogy határozatlan ideig Angliában maradjunk, feltéve, ha munkát kapok. Ismét az Úr rendezte el, hogy keresés nélkül

felajánlottak egy munkát a Loughborough Egyetemen, ami ideális volt nekem.

Hamarosan csatlakoztunk egy új karizmatikus házi közösséghez, és röviddel ezután megkeresztelkedtem Szent Szellemben. Azután

Jézus elkezdett munkálkodni az életünkben sokkal erőteljesebben és nyilvánvalóbban, mint azelőtt. A bibliatanulmányozó közösségünkben fokozatosan egyre többet tanultunk meg a Szent Szellemben való életről az Írásokból, amit azelőtt soha nem tanítottak nekem iskolai éveim alatt. A Szent Szellem ajándékairól és a szellemi harcokról is sokat tanultunk. Íme néhány példa.

Egyik éjjel arra ébredtem, hogy a testem alsó felében nagy fájdalmat érzek. Mivel erőszódott ez a fájdalom, nem bírtam aludni. Ültem a karosszékekben, remélve, hogy elmúlik, de egyre kínzóbbá vált. Klára felébredt és kihívta az orvost. Egy bizonytalan diagnózist állított fel és hívta a mentőket. Akkorra lebéultam csípőtől lefele.

Klára otthon maradt. Imádkozott, megkötözte a Sátánt Jézus nevében háromszor, azután megnézte az órát: hajnal 4 volt, így kimerülten elaludt. Eközben a kórházban a fájdalom lassan mérséklődött. Hajnali 4-kor felébredtem: teljesen jól voltam, a fájdalom elmúlt. Reggel az ügyeletes orvos megvizsgált és nem talált semmi bajt. Elrendelte az összes lehetséges vizelet és vörvizeletvizsgálatot és vese röntgent, és mivel minden negatív volt, hazamehettem.

Egy pár alkalommal, amikor kutyát sétáltattunk, más kutyák meg akartak támadni bennünket. Halkan parancsoltam nekik Jézus nevében: „Ne gyertek közelebb!” és engedelmeskedtek.

Egyik tanítványomnak olyan súlyos nyombélfekélye volt, hogy két műtét, gyógyszeres terápia és diéta ellenére sokat szenvedett. Imádkoztunk érte, és az Úr meggyógyította.

Egyik barátom mély depresszióba esett

két kórházi kezelés után is. Miután imádkoztunk érte, eldobta a tablettákat és azóta is jól van.

Egyszer Klárával utaztunk Angliából Spanyolországba, hogy egy konferencián vegyünk részt Madridban. Amikor a francia-spanyol határhoz értünk, pumpálnom kellett a fékem, hogy működjön. Ez biztos jele volt a küszöbönálló teljes meghibásodásnak. Szombat délután volt és nem sok esély volt arra, hogy a hibás alkatrészeket kicseréljük hétfő előtt, viszont vasárnap estig meg kellett érkezünk. Miután imádkoztunk, úgy éreztem, hogy Jézus ezt mondta: „Ne félj, csak vezess tovább. Veled vagyok, semmi baj nem lesz.” Így tovább utaztunk, keresztül a spanyol hegyeken, Madrid utcáin és a konferencia után még egy üdülőhelyre, azután vissza Angliába – körülbelül 3000km – bármiféle gond nélkül.

Egyszer az egyik professzor kollégám hirtelen érthetetlen módon kezdett el viselkedni, akadályozva sokunk munkáját. Egyik keresztény kollégámmal megkötöttük az ördög befolyását Jézus nevében. Egy pár

napon belül a professzor teljesen rendbejött és az összes problémát lerendeztük barátai légkörben.

Amikor házassága válságba került, egyik tanítványom kétségbeesve kért tőlem segítséget. Odaszánt buddhisták voltak a Távol-Keletről. Problémájukat Jézus elé vittem, majd tanácsadásra hívtam őket. A Szellem által vezetett 90 perc után örökönyvek között, keresztény párként mentek el.

Egyik alkalommal egy barátom felhívott. A húga májrákkal kórházban volt, és két nappal korábban az orvos azt mondta, hogy három napja van még hátra. Nem tudott enni és csak intravénás táplálékot kapott. Rettegett, és akit csak lehetett, megkért, hogy imádkozzon érte. Éreztem, hogy Jézus azt akarja, hogy ne csak imádkozzak érte, hanem beszéljek is vele. Másnap elmentem hozzá a kórházba.

Régebben keresztény volt, de feleségül ment egy ateistához, és fokozatosan elhanyagolta az Istennel való kapcsolatát. Nyilvánvaló volt, hogy közel volt a halálhoz. Ima és bibliaolvasás után rátettük a kezünket, és megkentük őt olajjal az Úr Jézus nevében. Először elkezdett enni egy keveset, azután egyre többet és többet, majd három hét múlva otthon volt, segítség nélkül járt le-fel a lépcsőkhöz! Nem igazán tudta felfogni, mi is történt valójában vele. Két hónap múlva a barátom meghívta a férjével együtt. Még több ima, bibliaolvasás és beszélgetés után mindketten elfogadták Jézust Urukak és Megváltójuknak.

Ahogy teltek az évek, azon kezdtem gondolkodni, hogy nyugdíjba megyek és arról, hogy végül elhagyom Európát és elutazok Ausztráliába. Volt ott néhány rokonom. Ez idő alatt Paul fiunk felnőtt, és megismerkedett egy új-zélandi lánnyal, akivel hamarosan

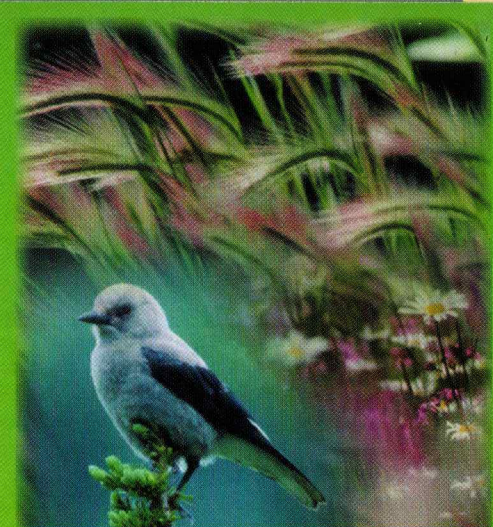
össze is házasodtak. Mindannyian elmentünk az esküvőjükre Új-Zélandra, majd Ausztráliában nyaraltunk. Ott Paul munkát keresett és talált is egyet, ami tökéletesen megfelelt neki és az igazgató is beleegyezett, hogy megvárja, amíg elrendeződik a letelepedése. A következő évben lehetőséget kaptam, hogy három évvel korábban menjek nyugdíjba, mint ahogy kellett volna, így utánuk tudtunk menni.

Jézus mindent elrendezett: minden úgy ment, mint a karikacsapás. A letelepedésünk sokkal gyorsabban történt, mint ahogy azt vártuk, és amikor meghirdettük a házunkat, az ingatlanügynök jóval előbb vevőre talált, mint ahogy az első hirdetés megjelent.

Sydney-ben maradtunk Paullal, és eközben lakást kerestünk. Végül is találtunk egy szép házat megfelelő áron és kellemes környezetben Blacktown mellett. Amikor a Teljes Evangéliumi Üzletemberek Csoportja megalakult Blacktown-ban, én is a tagja lettem. Bekapcsolódtam a chapter munkájába, különböző szolgálatokban tevékenykedtem, beleértve az elnöki tisztséget is.

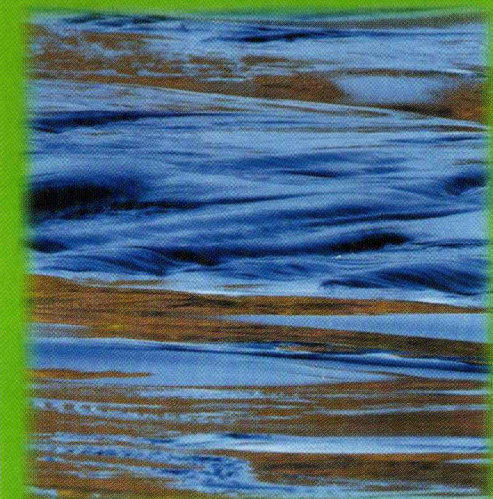
Pár évvel később egy izom Klára combjában visszatérő fájdalmat okozott. Felkerestünk egy orvost, aki megtalálta a fájdalom okát: a jobb lába rövidebb volt, mint a bal körülbelül egy centiméterrel. Klára kinyújtott lábbal ült, az orvos tartotta a sarkát. Imádkozott, és utána parancsolt az Úr Jézus nevében, hogy a bal láb ugyanolyan hosszú legyen, mint a jobb! Sok év eltelt azóta és a fájdalom soha többé nem tért vissza.

Egyszer csak Klára rohamosan gyengébb és gyengébb lett, egyre gyorsabban fáradt el. Gyanítottam, hogy valami komoly baj lehet, ezért elmentünk ugyanahhoz a keresztény orvoshoz. Komoly működési elégtelenséget talált az aorta billentyűn, ami a szívet túlmunkára készítette. Az EKG megerősítette, hogy a bal kamra megnagyobbodott. Amikor ezt diagnosztizálta, hozzátette, „De ne aggódjatok, mert ez a betegség az Isten dicsőségére van. Először igazolni fogjuk röntgennel és ultrahangos vizsgálattal, azután imádkozni fogunk egy új

Lars-Olof Granström, Saffle, Sweden

1982-ben egy különleges alkalmon vettem részt Oslóban, Norvégiában. Az alkalom végén előre mentem, hogy imádkozzanak értem, mivel gyermekkorom óta a halálom károsodott volt. De amikor imádkoztak értem, Isten meggyógyított! Amint kiléptem az épületből, az volt az első, amit észrevettem, hogy hallok, amint a fű suhog a lábam alatt. Micsoda megdöbbentő élmény! Sose hallottam azelőtt ilyen hangot. Még a kicsi állatkák hangjait is hallottam. Ez igazi csoda volt!

John Szilard feleségével,
Klárával

tyúért.” Hazamentünk és imádkoztunk, majd megbeszéltük a következő vizsgálat időpontját. Rögtön ezután javulni kezdett, majd egy röntgenen, ultrahangon és egy új EKG-n volt, és mindegyik azt mutatta, hogy a szíve meggyógyult.

Valamivel később Klárának szüksége volt egy szemvizsgálatra. A szemész új szemüveget írt fel neki, de azt is mondta: „Lehet, hogy most még nem veszi észre, de a bal szemén kezdeti hályog van.” Rendszeresen imádkoztam a gyógyulásért. A következő szemvizsgálat alkalmával az orvos új szemüveget adott neki, de nyomát se látta a hályognak!

Egyik barátomnak, aki a hetvenes éveiben jár gyorsan előrehaladó szívkoszorúér megbetegedése lett. By-pass műtétet javasoltak neki, amit el is végeztek. Sajnos a beavatkozás az aortából érlemeszesedéses plakkokat szakított le, amelyek az egyik vesében súlyos embóliát okoztak és több kisebbet a másikban. Az egyik vese működése leállt, majd a másik is fokozatosan veszített a működőképességéből. Emiatt a by-pass műtét lehetetlenné vált. Az orvosok nem hitték, hogy túléli.

Amikor meglátogattam a kórházban, imádkoztam érte és olvastuk a Bibliát és Jézus fordított a szellemi és a fizikai állapotán. Egy vagy két évvel később halott veséje elkezdett működni, a vesefunkciója 17%-ról 100%-ra növekedett és most úgy érzi, hogy a szíve kétszer jobb annál, mint amikor a mélyponton volt, sőt még mindig javul!

Egy CT vizsgálat kimutatta, hogy az egyik vesémen egy kb.2 cm-es tumor van, ami majdnem biztos, hogy rákos. Amikor ezt megtudtam, azon az estén az FGBMFI éves közgyűlését tartotta, és az egész bizottság imádkozott, hogy Jézus gyógyítsa meg. Pár nap múlva alapos ultrahang vizsgálaton estem át és az orvos nem találta tumort.

A tapasztalataim alapján teljes bizonyossággal állíthatom, hogy a Biblia igaz. Isten valóságos és annyira szeret bennünket, hogy az Ő Fia meghalt és feltámadt a halálból, hogy megbékítsen minket Istennel, az Atyával. Jézus nem azt mondta, hogy az élet habostorta, de azt biztosra ígérte, hogy soha nem hagy el bennünket. Ő mindig itt van, hogy segítsen bennünket a nehézségeken. ●

AZ FGBMFI CHAPTEREI

Már több, mint 150 nemzetben jelen vagyunk

A magyarországi Chapterek

Mission 1. Chapter

Molnár Miklós 1183 Budapest Széchenyi u. 2.
Tel.: 291 01 82/12 mellék

Újpesti Chapter

Kassay Farkas András, 1043 Budapest, Virág u. 26.
Tel.: 06 30 542 137

Kecskeméti Chapter

Acél Imre 6000 Kecskemét Alsószelektó u. 293.
Tel.: 76 481 589/mh/

Szigetszentmiklósi Chapter

Birta Árpád 2310 Szigetszentmiklós Révsor u.1.
Tel.: 24 368 321

Szegedi Chapter

Hódi István, Szeged – Tápé, Halas út 5.,
Tel.: 62 496 876

Paksi Chapter

Hoffmann Lőrinc 7027 Paks Pf.8.
Tel.: 75 313 672

Nagykátai Chapter

Fegyvermei Imre 2760 Nagykáta, Vasút u.60.
Tel.: 29/443 621

Jászberényi Chapter

Pesti József, Tel.: 06 57 405 040
Alsócsinsapart u. 1.

Győri Chapter

Galgóczi István 9012 Győr Csanakhegyi u. 33.
Tel.: 96 448 355

Kiskőrösi Chapter

László Tibor, 6200 Kiskőrös, Balassai út
Tel.: 78 411 770

Kunszentmiklósi Chapter

Vörös István 6050 Kunszentmiklós, Szippankó u. 1.
Tel.: 06 76 351 236

Areopagus Chapter

László Béla 1581 Budapest, Pf. 88.
Tel.: (06) 209/208 127

Szolnok Chapter

Gajdos István, 5000 Szolnok, Töszegi út 2.
Tel.: 56 371 732

Makó Chapter

Bán Péter 6914 Pitvaros, Mórész Zs. u. 31.
Tel.: 62/292 371

Salgótarjáni Chapter

Bellehemi János, 3100 Salgótarján, Acélgyári út 55. II/11

Székesfehérvári Chapter

Vadász István 8000 Székesfehérvár, Palotaváros, Garázssor
Tel.: 22/ 325 221

SZEMÉLYES KAPCSOLAT

Lehet, hogy eltűnődtél azon, hogy lehet – e neked is ilyen személyes kapcsolatod Istennel. A következő lépések egy ilyen kapcsolathoz vezetnek.

HOGYAN TOVÁBB?

1 El kell ismerned Isten előtt, hogy önző módon éltél és mivel nem tisztelted Őt életed Uraként, vétkeztél és el vagy választva Istentől. „Mert mindnyájan vétkeztek és szűkölködnek az Isten dicsősége nélkül.” (Róma 3,23)

2 Meg kell térned, azaz Istenhez kell fordulnod és kérsz Őt, hogy bocsássa meg bűneidet és, hogy segítsen az Ő tetszése szerint élned. „Ha meg nem tértek mindnyájan, hasonlóképpen elvesztek!” (Lukács 13,3)

3 Hinned kell, hogy Jézus Krisztus, Isten Fia, meghalt a kereszten, magára vette bűneidet, hogy megkaphasd Isten bocsánatát. „Mert úgy szerette Isten a világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy valaki hisz Őbenne el ne vesszen, hanem örök élete legyen.” (János 3,16)

4 Meg kell vallanod Istennek, hogy most elfogadod Jézust életed Megváltója és Uraként. „Ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról, és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta Őt a halálból, megtartatol.” (Róma

Ha alapos átgondolás után meg akarod tenni ezt a fontos lépést, mondd el hangosan ezt az imádságot: „Drága Istenem! Meg vagyok győződve róla, hogy bűnös vagyok, ezért a kárhozat a sorsom. Hiszem szívemben, hogy Jézus a Te Fiad, minden bűnösért meghalt, beleértve engem is. Kiontottá véré, hogy elmossa bűneimet. Megvallom, hogy Jézus életem Megváltója és Ura. Köszönöm neked az örök élet ajándékát. Bízom benne, hogy segítesz tetszésed szerint élni.” Ne érzéseket keress annak bizonyítékául, hogy ismered Istent. Az érzések változhatnak, de Istennel való új kapcsolatod az Ő ígéretein alapul. (Róma 10,13) Szégyenkezés nélkül beszélj másoknak Jézussal való kapcsolatodról. (Máté 10,32) Naponta szánj időt imádkozásra és bibliaolvasásra. (1.Péter 2,2; Zsoltárok 37,4; Róma 8,14) Miután meghoztad életed e legjelentősebb döntését, tudasd ezt velünk, hogy további információt küldhessünk neked. Töltsd ki és küldd el szerkesztőségünkbe a jobb oldali válaszkártyát!

A HANG SZERKESZTŐSÉGÉT AZ ALÁBBI CÍMEN ÉRheti EL:

HANG szerkesztősége, FGBMFI Magyar Szövetség Országos Központ, Molnár Miklós részére, 1184 Budapest, Széchenyi u. 2., Internet: wolf@pronet.hu International: P.O. Box 49, B – 3000 Leuven 3, Belgium. Email: Editor@fgbmfiVOICE.com

- ☐ Tudatni kívánom Önökkel, hogy Jézus Krisztus követése mellett döntöttem. Kérem küldjék el nekem a „Most, hogy elfogadtad Krisztust” című kiadványukat.
- ☐ Kérem küldjenek nekem további információkat és kérem írják meg nekem, hogyan lehetnék a Keresztény Üzletemberek Szövetségének a tagja!
- ☐ Név és cím (olvashatóan, nyomtatott betűkkel):

Minden jó, ha vége jó

Kevin Coley, Kingswinford, Anglia

A cella ajtaja becsapódott, és az én összes jövőbeli tervem, álmom kinnrekedt. Miután a helyi hatóság felügyelete alatt éltem, majd két hónapot előzetes letartóztatásban töltöttem, most megkezdődött számomra a börtönélet Borstalban. Büntetésem H.M.P. Winson Green-ben kezdődött, ahol három hetet voltam. Egy hatalmas házba kerültem.

Felnéztem a rácsokra, melyek cellám ablakát erősítették, és kérdezgetni kezdtem magam: „Kikerülök valaha innen? Egyáltalán lehetséges, hogy új életet kezdjek, vagy örökké így marad minden?” A válaszok tagadólag visszhangoztak. Ahogy ágyamon feküdtem a magánzárkában, visszaemlékeztem, amikor egyszer egy szomszéd-

dunk a „föld szennyének” nevezett. Felidéztem magamban mindazok arcát, akik azt mondták nekem: „Sosem tanulsz. Életed hátralevő részével azzal fog telni, hogy kiengednek, majd bekerülsz a börtönbe.” Elismertem, hogy a kritika igaz. Fiatalkorú bűnöző voltam, bármiféle remény nélkül.

Másokhoz hasonlóan a javító intézetet úgy képzeltem el, mint sportolási lehetőségekkel, színes tévével, és más hasonló kedvezményekkel felszerelt szünidei táborn. Naiv felfogásom az évek során módosult. Serdülőkoromban számos intézetben „raboskodtam”. Mindegyikben találkoztam a zűrzavar valamilyen formájával. Arra a következtetésre jutottam, hogy a börtönélet nem éppen vakáció.

Intézeti életem „legkiemelkedőbb” pontja Borstal volt. Szabadulásomat követően két szám: 584114 és 535057 mélyen az

emlékezetembe vésődött. Minden törvénysértő börtönlakó adminisztratív célból számot kap. Később is képtelen voltam elfelejteni „numerikus identitásomat”.

Mikor visszatértem a civil életbe elhatároztam, hogy tisztességesen élek. Apám korai halála ellenére megpróbáltam alkalmazkodni és megtalálni helyemet a világban. Tizennolcadik születésnapom előtt sikerült munkát találnom, mint buk-méker. Természetesen hazudtam, hogy megkapjam az állást. Még csak tizenhét éves voltam ekkor, közel a tizennolchoz. Szándékosan nem tájékoztattam a mukaadómat arról, hogy korábban többször elítéltek. Így a munkát megkaptam, buk-méker lettem. Feladatom abból állt, hogy regisztráljam a ló-, és kutyaversenyek eredményét. Ettől kezdve figyelemmel kísértem a versenyüzletet. Enyhe kézremegésem kezdődött, és végül a szerencsejáték megvetette lábát az életemben. A heti béremet gyakran vesztettem el a napi fogadásokon.

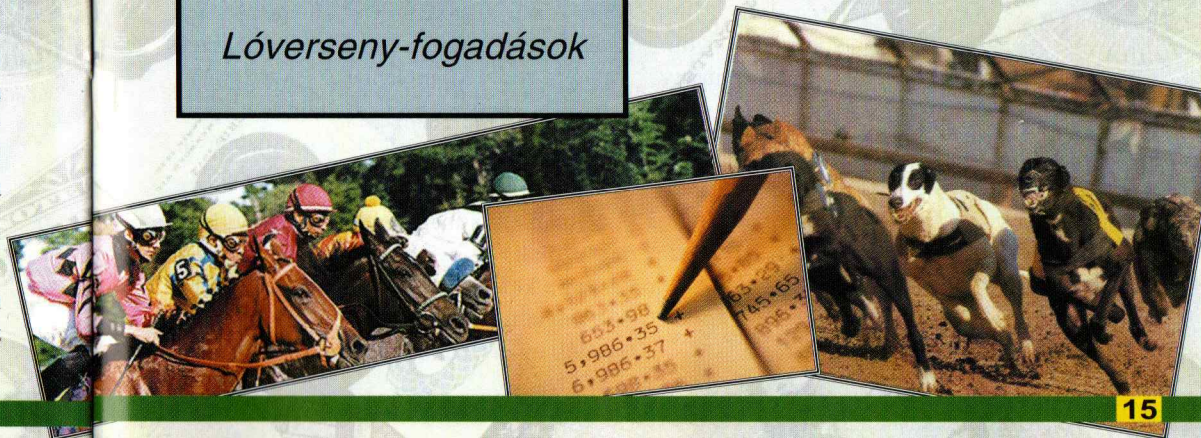
Akkortájt, mikor a fogadóirodától bejelentést kaptam, valami szokatlan dolog történt. Anyám, akinek nem sok tudomása volt a helyzetről, egy napon, amikor hazajött, közölte velem: itt az ideje, hogy

Nevettem ezen a képtelen elképzelésen. Emlékeztettem őt, hogy egy félig írástudatlan, ex-bűnöző vagyok, akinek sem gyakorlati, sem hivatalos képesítése nincs. Ekkor anyám erősen megfenyegetett, és megfogadta, hogyha nem igyekszem megszerezni az állást, kirúg a házból. Beláttam, hogy csak úgy menthetem meg a békét, ha elmegyek az interjúra.

Teljesen összezavarodtam. Hogy találhatott ekkora kegyet ez a kicsi, hatvanhárom éves nyugdíjas asszony a cég vezetőjénél, hogy ilyen álláslehetőséget szerzett? Egy kevésbé megérezttem, hogy valamilyen magasabb erő volt hatással a körülményeimre. Elhatároztam, hogy elmegyek a következő héten az elbeszélgetésre. Amint a recepcióhoz értem a titkárnő kijelentette: „Ha az állás miatt jött, már lekéste.” Megkönnyebbültem. Nem kell, hogy belelépjek a műszaki rajzoló cipőjébe; tudtam, úgysem illik rám. Ekkor bemutattak a humánpolitikai vezetőnek. Kelletlenül behívott az irodájába. Közölte: nem várta, hogy eljövök, de emlékezett, hogy egy apró termetű idős asszonnyal beszélt, aki a fia számára kért munkát.

A következő tíz perc csendben telt el.

Lóverseny-fogadások

irodájában. Tudtam, azt fontolgatja, hogy milyen döntést hozzon. Hirtelen megtörte a csendet: „Galvanizáló-segédként fogom alkalmazni.” Fogalmam sem volt, mi a csudát csinál egy galvanizáló-segéd, de egy biztos volt: majdnem elájultam, hogy „igazi” munkát kaptam.

Találékonyaságom az építészet világában váratlan szerencse volt. Állandó barátnőm lett, független voltam, és dolgoztam a megélhetésemért. Minden egész jól ment, egészen addig, amíg meg nem sérült a hátam. Emiatt kevésbé tudtam kézi munkát végezni. Hamarosan sokat hiányoztam a munkahelyemről, fegyelmezetlen lettem. A játékszenvedélyem egyre erősebb lett, rendszeresen elkezdtem drogokat használni, melyekből a barátaimnak is adtam.

A szülő-gyerek kapcsolat köztem és anyám között szakítópróbának lett kitéve. Anyám megkért, hagyjam el a házat; megtettem. Az önkormányzat felajánlott egy egyszobás lakást. Nem volt megfelelő fűtőrendszer a lakásban, de szükségben voltam, így elfogadtam a szegényes szálláshelyet. Ismét darabokra hullott az életem, hosszú hiányzásokkal a munkahelyemről, kemény ivási periódusokkal, kényszeres szerencsejátékkal, rendszeres drogfogyasztással. Több mint ezer font adósságom volt, és az önkormány-

zat bíróságra hurcolt hatalmas lakbérhátralékom miatt.

A második csigolyaműtétemre vártam, és időnként megjelentem a munkahelyemen. Félttem, hogyha kirúgnak, a boldogság többé elérhetetlen lesz. Senki sem fog alkalmazni egy huszonöt éves, kicsapongó életű, büntetett előéletű embert, aki még ráadásul beteg is. Iszonyú nyomás alatt voltam, mellyel alig tudtam megbirkózni. Többé nem számíthattam a szociális munkásom támogatására, vagy a próbaidő tanácsadó meggyőző hatására. Egyedül küzdöttem ebben a zűrzavarban, meggyőződve arról, hogy senki sem tud nekem segíteni.

Egy ritka alkalommal, mindenki nagy meglepetésére, egy hétfő reggelen megjelentem a munkahelyemen. Usonna szünetben beültem a hegesztőfülkébe, hogy megigyak egy csésze teát, miközben beszélgettem egy kollegámmal, Roy-jal. Észrevettem, hogy kivett egy könyvet a szekrényéből. Kíváncsi voltam, és megkérdeztem, mit olvas. Roy azt válaszolta, hogy a vasárnapi iskolára készül. Felugrottam a fémpadról, melyen ültem, és Roy-ra mutatva az ujjammal közöltem: „Tudom, hogy van Isten, nekem nem kell elmondanod.” De elismertem, hogy megbántottam Istent. Ezzel a vallomással a szavaim kissé tiszteletteljesebbé váltak. Azt mondtam Roy-nak: „Ha most kívánhatnék valamit, találd ki, mi lenne az? Azt kérném Istentől, hogy vegyen el minden rossz dolgot, amit eddig tettem, gyűrje labdává, és dobja el, hogy mindörökké eltűnjön.”

Miután ezt a megjegyzést tettem, a kürt megszólalt, hogy a munkások térjenek vissza a kötelességükhöz. Roy és én szintén folytattuk a munkát, és én többé nem gondoltam arra, amit mondtam. Számomra

ugyanolyan beszélgetés volt ez is, mint a többi azon napon.

A következő napon korán ébredtem. Amikor kinyitottam a szememet, a nap erős fénysugarait láttam, amint besütött az ablakomon. A sugarak olyan intenzívek voltak, hogy hunyorítanom kellett. Szokatlanul fényes volt. Még sosem láttam ilyenek a napsütést. Kikászálódtam az ágyból, kimentem a fürdőszobába, megmosakodtam és felöltöztem. Ezen a reggelen előtörttek az érzelmek. Hirtelen könnyekben törtem ki, és zokogni kezdtem,

úgy, mint korábban sosem. Egy hang szólalt meg a bensőmben és valami különös kijelentést mondott: „Jézus Krisztus az, akinek mondja magát. Hozzá kell menned.”

Az élmény annyira elsöprő volt, hogy úgy éreztem, ki kell mennem friss levegőt szívni. Sétáltam az utcán, és láttam, ahogy a felhők úsznak a kék égen. Azonnal megragadták a figyelmemet. Úgy tűnt, annyira alacsonyan haladnak, hogy a kezemet felemelve elérném őket. Sosem tapasztaltam ilyen örömteli érzéseket azelőtt. Először láttam „három dimenzióban” az életet. John Wesley szavaival

tudnám leírni, ami történt: „A szívem különösen megmelegedett.”

A teológusok „regeneráció”-nak mondják ezt az élményt. A csúfolódók kigúnyolják, és a „fény meglátásának” hívják. Világi gondolkodású emberek úgy tudják, ez a „megtérés”. Jézus, amikor Nikodémussal beszélgetett „újjaszületésnek” nevezte. (János 3:3-7)

Ezen a felejthetetlen májusi napon – 1985-ben – sírtam, akár egy csecsemő, és egy másik világra születtem. Megtérésem után pár nappal felbátorodtam arra, hogy elmenjek egy közeli gyülekezetbe. Közösségen kívüli hívőként berontottam az imaalkalomra. Kértem a szolgáló testvért, segítsen nekem, hogy pontosan olyan újjaszületett keresztény legyek, mint Cliff Richard. Ekkoriban ez az énekes volt az egyetlen újjaszületett keresztény, akihez viszonyítani tudtam. Hálás vagyok, hogy Cliff Richard – és a sajtó – nem tartotta titokban a hitét. A gyülekezeti szolgáló engedett a kérésemnek. Imádkozott velem, és „hivatalosan” is keresztény lettem.

A fordulat a szívemben több volt pusztán élménynél. Változást hozott az életemben. Az újjaszületés gyümölcsei hamarosan nyilvánvalók lettek. Minden oldalról új és új hatások értek. A barátnőm pedig kijelentette, hogy már nem vagyok ugyanaz a Kevin, akit ő ismert. Ultimátumot kaptam – Isten vagy ő. Képtelen voltam nem Istent választani.

Egy televíziós interjúban megkérdezték, hogy a megtérési élményem nem lehetett-e

droghatás. Úgy válaszoltam meg a kérdést, hogy elmagyaráztam: a feleségem tizennégy éves korában lett keresztény, neki is volt megtérési élménye, pedig sosem használt drogot.

Volt, aki úgy vélte, idegösszeroppanás eredménye lehetett az élmény, bár akinek idegösszeroppanása van képtelen megfelelni az életben. Az én megtérésem Krisztushoz pont az ellenkező hatást eredményezte. Attól kezdve képes voltam jó dolgokra az életemben. Adottságot kaptam ahhoz, hogy másokkal együttműködjek, és szeretetkapcsolatokat tartsak fenn. Továbbá most rendszerezett tudással rendelkezem. Mielőtt keresztény lettem sosem olvastam könyveket. Most sok mindent olvasok, és saját könyvtáram van, több mint ezer kötet. Cikkeket írok a Challenge című újságba, és a Joy magazinba. Megtérésem Krisztushoz lehetővé tette, hogy tiszteljem az erkölcsöt, és vezetői képességekkel ruháztam fel, melyekkel azelőtt nem rendelkeztem. Mindenek előtt, mióta hiszek Krisztusban, megtaláltam az élet valódi értelmét. Igaz, hogy lelkes hívő vagyok, de a lelkesedés ép lélekéből származik.

Mindezen felül megváltó felemelkedést tapasztaltam a családi körülményeimben. Isten kegyelméből ki tudtam fizetni az összes lakbérhátralékomat. Nem játszom szerencsejátékokat, még lottót sem. Következésképpen volt annyi anyagi forrásom, hogy saját házat vegyek.

Megházasodtam: a feleségem Colleen, akit rendkívül szeretek. Két fiunk van, Joseph és Nathan. Tizenévesként megtagadtam a hivatalos nevelést. Most abban a kiváltságban volt részem, hogy tanulhattam a Birminghami Biblia Iskolában 1988-1990-ig, ahol angol nyelvi és teológiai képzést szereztem. Jó annak tudatában lenni, hogy az életem egy izgalmas utazás. Csupán azt kívánom, bárcsak hamarabb jöttem volna Istenhez.

KIK VAGYUNK MI?

1 Tanúskodni Isten jelenlétéről és hatalmáról a mai világban, a teljes embernek szóló teljes evangélium üzenetével.

2 Lehetőséget adni arra, hogy az emberek az egész világon Jézus Krisztus által közösségekben lehessenek egymással, és biztatni őket arra, hogy közösségeikbe felfrissülve és megújulva térjenek vissza. A Teljes Evangéliumi Üzletemberek Szövetsége nem egyház, vagy szekta.

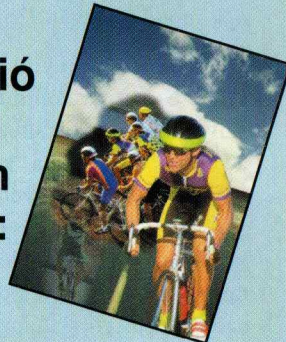
3 Növelni az egységet a világ kereszténységében.

HANG 001. szám

Az HANG magazin 30 nyelven jelenik meg az FGBMFI Nemzetközi Itodájának gondozásában.
20 Corporate Park, 3rd Floor, Irvine CA, USA.

NEMZETKÖZI FŐSZERKESZTŐ: Blair Scott
E – Mail: Editor@fgbmfiVOICE.com
Internet: <http://members.aol.com/fgbmfi/news.htm>
Tel: +1.360.318.8077 Fax: +1.360.354.1307
International Publications Director: Blair Scott. Tördelő: Int'l Graphics & Design. • Graphics: Colin Smith. • Magyarországi főszerkesztő: Bácskai Róbert.

Szponzorainkról további információ az alábbi honlapon található:

www.fgbmfiVOICE.com

Jólétből a börtönbe

Andrew Kaminski: Három banknál voltam többségi részvényes; milliomos voltam. Éppen a negyedik bank alapszerződésének létrehozásában tevékenykedtem, mikor konfliktusba keveredtem a Bankfelügyeleti és Tőzsdei Bizottsággal. Ellenem és a társam ellen öt pontból álló vádat emeltek a Főügyészségen. Az ügyvédem tanácsára beismertem bűnösségemet az akcióban, de ártatlannak vallottam magam a 7,12 millió dolláros postai csalás szándékának vádjában. 42 hónap szabadságvesztésre ítélték.

A börtönben meghívtak egy FGBMFI találkozóra. A helyi Chapter minden hétfőn, este 8 órakor hűségeen eljött. Az első találkozón, amin részt vettem, nem tudtam, mire számítsak, és megijedtem. Megpróbáltam lelépni, de az örök megállítottak.

A következő nap reggelén miközben az ösvényen sétáltam, így szóltam magamhoz: „Isten, ha a következő hétfő előtt adsz valamilyen jelt, akkor elmegyek a következő alkalomra, egyébként nem

megyek többet.” Nem tudom valójában mit vártam, vagy miért gondoltam, hogy megtalálom a választ azon az ösvényen, de csütörtök reggel ismét ott voltam. Emlékeztettem Istent, hogy szükségem van jelle. A következő, amire emlékszem, hogy körülbelül egy lábnyra voltam a föld felszínétől. Ez elég volt a számomra. „OK Isten, megkaptam a választ; elmegyek. Kérlek, tegyél le” – kiáltottam.

Mindez annyira valóságos volt a számomra. Elmentem a következő találkozóra és attól kezdve az FGBMFI-nek elköteleztem magam. Megkaptam a Szent Szellem keresztséget, és ekkortól Isten dolgai lázba hoztak. Az a döntés, amit akkor, ott a börtönben hoztam, hogy hinni fogok az Úr Jézusban, a mai napig kísér: immáron 22 éve újjászületett keresztény vagyok.

A Hang magazin fontos része volt az életemnek a börtönben, és a mai napig elválaszthatatlanul hozzátartozik a börtön-evangélizációhoz. Az emberek elolvassák a bizonyosságokat, és átadják életüket Jézusnak. E rabok közül sokan írnak nekünk, és én FGBMFI tagokon keresztül kapcsolatba tudok velük lépni.

2. Andrew Kaminski Golf Bajnokság.
Andrew balról a harmadik.

